

[Finansministeren]

tingsmedlem har lov til at sige, hvad man vil – når man altså har fået ordet af formanden, og hvis man i øvrigt holder sig til forretningsordenens regler. Men så har ministeren altså også lov til at sige, at han synes, det ikke er så rart et tidspunkt at have debatten på, fordi man er midt i en forhandling.

Men når vi nu har haft debatten, så vil jeg gerne sige, at når det nu endelig skulle være, så er der ikke sket så meget skade ved det, for der bliver jo vedtaget en fornuftig dagsorden, hvori Folketinget konstaterer, at kommunerne i videst muligt omfang selv prioriterer deres opgaver under ansvar over for borgerne.

Hvis vi nu tager den første del af dagsordenen, mener jeg faktisk, at hr. Klaus Hækkerups ordførertale klart og tydeligt siger, at det er Socialdemokratiet enig i. I modsætning til hr. Svend Auken kan jeg huske, at nik ofte fra Folketingets talerstol er blevet set som en bekræftelse, og jeg så hr. Klaus Hækkerup nikke og dermed bekræfte, føler jeg, den fortolkning, jeg gav.

Den anden del af vores dagsorden siger, at den nødvendige samordning af den offentlige økonomi sker ved aftale mellem regeringen og de kommunale parter. Det har jeg heller ikke hørt Socialdemokratiet betvivle. Nej, jeg mener faktisk tværtimod, at Socialdemokratiet ved gentagne lejligheder har sagt, at det er hensigtsmæssigt, at man aftaler ting med kommunerne frem for at gennemføre dem ved lovgivning.

Vi har en helt aktuel forhandling, hvor Socialdemokratiet faktisk forfægter det synspunkt og er en lille smule bekymret for, om regeringen vil være for ivrig i retning af at komme med lovgivning, inden man har forhandlet med kommunerne. Jeg taler om børnepakken.

Så også det synspunkt deler Socialdemokratiet, så vidt jeg kan vurdere det. Da der er flertal for den dagsorden, da den kommer til afstemning først, og da den indeholder synspunkter, som Socialdemokratiet er enig i, må jeg formode, at Socialdemokratiet vil stemme for den dagsorden. Det vil være den logiske konsekvens af, at den indeholder synspunkter, som svarer til Socialdemokratiets.

Altså bred opbakning til, at der skal være fred og ro til at gennemføre de forhandlinger med henblik på at nå et resultat.

Det er klart, at de, der skal deltage i forhandlingerne, går ind i dem med nogle udgangs-

punkter. Det er også klart, at der ikke i forhandlingerne ligger noget diktat fra regeringens side. Man kan vel sige, at i forhold til den enkelte kommunalpolitiker, den enkelte kommunalbestyrelse ude i kommuner og amter, er der to gange frihed, to gange frivillighed indbygget i denne tekst. Den lægger op til, at vi skal lave en aftale med henholdsvis KL og Amtsrådsforeningen, og det er selvfølgelig frivilligt for både KL og Amtsrådsforeningen, om de vil indgå en aftale med regeringen. Det er den første gang frivillighed.

Men så er det jo altså også sådan, at hverken KL eller Amtsrådsforeningen har instruktionsbeføjelser i forhold til de enkelte kommuner. Der er ikke et overordnet/underordnet forhold mellem KL og kommunerne. KL's aftaler med regeringen er baseret på, at kommunerne derefter frivilligt agerer i overensstemmelse med de henstillinger, der kommer fra KL.

Vi har kunnet glæde os over, at denne dobbelte frihed, denne dobbelte frivillighed, har kunnet fungere de sidste tre år på en meget effektiv måde, og det giver os tillid til, at det vil den også kunne komme til igen.

Men vi erkender da, at det er en vanskelig opgave. Jeg sagde klart i mit svar på hr. Klaus Hækkerups ganske moderate – synes jeg i øvrigt – forespørgsel, at der er et finansieringsproblem i kommunerne, som skal løses. Jeg har bekræftet over for hr. Duetoft, at regeringen, der har stemt for tidligere dagsordener i Folketinget, selvfølgelig vedstår sig de beslutninger ved de tre forespørgsler, der har været henvist til i dag. Jeg havde såmænd også bekræftet fra talerstolen, inden hr. Anker Jørgensen spurgte igen, at også regeringen vedstår sig disse dagsordener og forhandler ud fra dem.

Det er klart, at når vi skal gøre det, og når vi samtidig skal tilgodese vores udgangspunkt, at det skal være uden skatteforhøjelser, så står vi over for en vanskelig opgave. Men vi tror altså på, at det er muligt i et samarbejde med kommunerne, i et samarbejde med amterne at finde en løsning på disse vanskelige problemer.

Så spurgte hr. Klaus Hækkerup i forbindelse med dagsordenen fra de seks partier om, hvad den rummede om skat. Der er givet klare fortolkninger af det, det behøver jeg ikke at uddybe. Men jeg vil godt præcisere, hvad der er regeringens forhandlingsposition, og jeg citerer fra mit første svar i dag: